

dalšího opravného prostředku instančního stížnost k nss, jest rozhodnutí opatřené tímto nesprávným poučením stíženo podstatnou vadou formální.

Č. 4491.

O b e c n í s a m o s p r á v a. O náhradě výloh zemského dozoru nad vybíráním dávky ze zábav — věty jako při Boh. 4071 adm.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6051/24.)

V ě c: Městská obec P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o 3% náhradu výloh spojených se zemským dozorem nad vyměřováním a vybíráním zemské dávky ze zábav.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že městská obec P. jest povinna odvésti zemskému fondu jako náhradu skutečných výloh spojených se zemským dozorem nad vyměřováním a vybíráním obecní dávky ze zábav 3% výnosu z této dávky docíleného v době od 1. října 1921 do 31. prosince 1922.

O stížnosti obce P. uvážil nss toto:

Stížnost vytýká především, že žal. úřadu nepříslušelo rozhodovati o povinnosti obce k zapravení 3% výnosu dávky ze zábav, ježto obecní fin. novela mu takové právo nedává.

Ve věci namítá stížnost, že kontrola dávky, kterou podle ustanovení odst. 4, § 35 ob. fin. novely může vláda přenést na jiný samosprávný orgán než obecní úřad, není identickou s dozorem nad vyměřováním a vybíráním dávky, jenž podle ustanovení k § 37 vlád. nař. č. 143/1922 byl svěřen zsv-u, takže zsv nevykonává tím kontrolu ve smyslu § 37 ob. fin. novely, pročež mu vl. nař. v odst. 6 k § 37 nemohlo přiznati náhradu za činnost mu svěřenou. Pokud jde o výši odškodného vytýká stížnost, že odškodnění bylo stanoveno paušálem 3%, ačkoliv vl. nař. k takovému paušalování nezmocňuje, takže mohl by od obce býti požadován jen skutečný náklad, pokud nepřevyšuje 3% výnosu dávky.

Nss vyslovil již v obdobném případě nál. Boh. 4071 adm. právní náhled, 1. že výrok zsv-u, jímž se obci ukládá nahraditi výlohy spojené s dozorem nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav (odst. 6 k § 37 provád. nař. č. 143/1922 k zák. č. 329/1921), jest rozhodnutím příslušného úřadu správního; 2. že ustanovení odst. 5 k § 37 vlád. nař. č. 143/1922, podle něhož zsv v Čechách vede dozor nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav, jest kryto ustanovením § 35 odst. 4 zák. toho a 3. že rozvrhuje skutečné výlohy s dozorem nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav spojené na jednotlivé obce (odst. 6 k § 37 vlád. nař.), není zsv povinen, výši výloh s výkonem dozoru v určité obci spojených individuálně pro jednotlivou obec zjišťovati, nýbrž že příspěvek k náhradě výloh těch lze také stanoviti pro všechny obce stejným procentem z výtěžku dávky v obci. Soud trvá na tomto náhledu i v daném případě.

Jestliže tedy v případě dnešního sporu žal. zsv vyslovil, že jest st-lka povinna, odvésti zemskému fondu 3% výnosu dávky ze zábav jako náhradu skutečných výloh spojených se zemským dozorem nad

vyměřováním a vybíráním této dávky, nemohl soud v tomto výroku shledati nezákonnost. V důsledku právního náhledu svrchu uvedeného není ani vadou řízení, že výše výloh spojených s výkonem dozoru nad vyměřováním a vybíráním dávky v obci P. nebyla individuálně zjištěna.

Č. 4492.

Dávka z přírůstku hodnoty: I. * Převodní poplatek nelze zařaditi mezi vedlejší plnění mimo kupní cenu smluvená, o nichž se zmiňuje § 5, odst. 2 dávk. řádu z r. 1920. — II. * Ze smlouvy o nemovitosti uzavřené jménem akciové společnosti teprve zakládané sluší vyměřiti dávku z přírůstku dle dávkového řádu platícího v době, kdy se společnost ta ustavila a smlouvu schválila.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6625/24.)

Prejudikatura: Boh. 910, 1276 adm. a j.

Věc: Rudolf a Heřman M. v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím byl k zcizovací ceně připočten převodní poplatek, se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Smlouvou z 31. května 1919 zcizil Rudolf a Heřman M. v St. u D. firmě »Makosa«, textilní podnik, akciová společnost v P., zastoupené ředitelem Erichem S., kupcem v K. v Sasku, nemovitosti ve vložce 2, 5 a 689 v P. za 500.000 Kč, při čemž kupující firma převzala dávku z přírůstku hodnoty k placení.

Přiznání k dávce z přírůstku hodnoty bylo podáno 20. července 1921 a dávka platebním rozkazem purkmistrovského úřadu v P. z 5. května 1923 vyměřena částkou 26.064 K 14 h. a to dle dávk. řádu z 23. září 1920 č. 545 Sb. z důvodu, že se schválení stanov a ustavení firmy »Makosa« textilní podnik, akciová společnost, uskutečnilo teprve v r. 1921 a převod ve smyslu § 1 vl. nař. z 23. září 1920 č. 545 Sb. se stal za platnosti jeho.

Stížnost firmy »Makosa«, akciové společnosti v P., a Heřmana a Rudolfa M. v P. proti platebnímu rozkazu byla nař. rozhodnutím zamítnuta. — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost hájí názor, že převod, o který jde, podléhá dávk. řádu pro Čechy z roku 1915, ježto směrodatnou jest doba zcizení, nikoliv doba knihovního převodu. Že akciová společnost »Makosa« dne 31. května 1919, kdy kupní smlouva byla uzavřena, ještě neexistovala, není tomu na závadu; dle čl. 211 obch. zák. mohou býti jménem akciové společnosti uzavírány smlouvy ještě dříve, než akciová společnost byla schválena a do obchodního rejstříku zapsána; v daném případě jednal Erich S. jménem společnosti, jež se tehdy právě zakládala, jednal ovšem pod vlastním ručením.